

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte - Petru Ursache,
judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 iulie 2017, în cauza penală în privința lui

Sevriucov Serghei

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 13.04.2017-12.05.2017;

instanța de apel: 26.05.2018-11.07.2017;

instanța de recurs: 08.09.2017-20.12.2017,

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Central), din 12 mai 2017, adoptată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Sevriucov S. a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, echivalent a 6 000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă, în mărime de 400 unități convenționale, echivalent a 8 000 lei, iar în temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilit pedeapsa penală sub formă de amendă, în mărime de 700 unități convenționale, echivalent a 14 000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Conform art. 107 Cod penal și art. 2 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătura cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM, Sevriucov S. a fost eliberat de la executarea pedepsei, cu încetarea procesului penal.

A fost dispus încasarea din contul lui Sevriucov S. în beneficiul statului, a sumei de 148 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. 172/896 din 17.05.2012.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, la 06.05.2012, Sevriucov S. după ce a consumat băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, deținând permisului de conducere cu categoriile „A,B,C”, a urcat la volanul automobilului de marca/model „Škoda Octavia”, cu n/î C OS 624, încălcând astfel prevederile pct. 14, lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere (RCR), aprobat prin HG nr. 357 din 13/05/2009, MO nr. 92-93-/409 din 15.05.2009, a condus mijlocul de transport pe un drum public din centrul s. Văleni, r-nul Cahul, iar în urma încălcării regulilor circulației rutiere, în jurul orelor 13⁰⁰, s-a tamponat cu motocicletă de marca/model „Suzuki GSX-R 600”, condusă de către Grecu I. După producerea accidentului rutier Sevriucov S. a fost supus testării cu mijlocul tehnic de măsurare „Drager-Alcotest”, în urma cărui fapt s-a constatat, că în aerul expirat de acesta era o concentrație a vaporilor de alcool de 0.81 mg/l, iar în procesul expertizei medico-legale în sângele lui s-a stabilit o concentrație de alcool etilic în cantitate de 1,7 % (echivalent 1,7g/l), care confirmă starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat, prezentând în starea respectivă un pericol real pentru siguranța traficului rutier.

Tot el, la 06.05.2012, în jurul orelor 13¹⁵, nemijlocit după producerea accidentului rutier, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se pe un drum public din centrul s. Văleni, r-nul Cahul, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, a amenințat cu aplicarea violenței locuitorii s. Văleni, r-nul Cahul, Năstas D., Mîțăblîndă I. și Bejenaru T., care încercau să curme actele huliganice.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, ca fiind una ilegală și neîntemeiată, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Sevriucov S. să fie condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 400 unități convenționale, în temeiul art. 84 Cod penal, prin cumul total al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În motivarea apelului declarat, autorul acestuia a menționat că, prima instanță corect a stabilit starea de fapt, ajungând la concluzia privind vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor imputate, corect a stabilit pedeapsa în privința acestuia, însă greșit a ajuns la concluzia privind eliberarea inculpatului de la executarea pedepsei, cu încetarea procesului penal, în baza amnistiei, or, pe parcursul urmăririi penale inculpatul a pledat nevinovat, s-a sustras de la urmărirea penală și s-a ascuns de organul de urmărire penală, motiv pentru care la 24.04.2013, în temeiul art. 288 Cod de procedură penală, a fost anunțat în căutare.

Prin urmare, faptul că inculpatul a înaintat o cerere, prin care a solicitat încetarea procesului penal conform *Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătura cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM* și a declarat instanței că recunoaște vinovăția, nu îl plasează în categoria inculpaților care manifestă căința activă, or, căința activă urma a fi stabilită pe tot parcursul procesului penal, astfel, inculpatul nu a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, s-a ascuns de organul de urmărire penală în scopul evitării răspunderii penale, astfel, situația sa nu se încadrează în prevederile art. 57 Cod penal, ceea ce constituie un impediment la aplicarea Legii menționate.

Mai mult, art. 57 Cod penal, indică direct „*Persoana care pentru prime oară a săvârșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă (...)*”. La caz acuzarea a reținut că inculpatul este învinuit de comiterea a două infracțiuni, circumstanțe care fac imposibilă aplicarea Legii nr. 210 din 29 iulie 2016. Totodată s-a stabilit că inculpatul anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare.

De asemenea, la data intrării în vigoare a Legii nr. 210 din 29.07.2016, inculpatul nu avea statut de condamnat, din care considerente nu putea fi liberat de executarea pedepsei stabilite.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de apel Cahul din 11 iulie 2017, a fost admis apelul declarat, casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în baza art. 1 și art. 2 al *Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM*, procesul penal în privința lui Sevriucov S. învinuit în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (1) și art. 287 alin. (1) Cod penal, a fost încetat.

5. Instanța de apel a considerat că inculpatul cade sub incidența Legii nr. 210 din 29.07.2016 și față de acesta urmează a fi aplicată amnistia, cu încetarea procesului penal intentat în baza art. 264¹ alin. (1) și art. 287 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate argumentele procurorului precum că, instanța de judecată eronat a aplicat față de inculpat prevederile art. 2 din Legea nr. 210 din 29.07.2016, deoarece acesta pe parcursul urmăririi penale a pledat nevinovat și s-a eschivat de compărea în fața organului de urmărire penală, or, inculpatul la orice etapă a procedurilor este în drept prin acord scris, să solicite încetarea procesului penal în privința sa în temeiul art. 2 al Legii nominalizate. Cererea poate fi înaintată de inculpat atât în cadrul ședinței preliminare, cât și după numirea cauzei spre judecare, până la finalizarea cercetării judecătorești.

Mai mult, instanța de apel a reținut că, judecarea cauzei penale în instanța de fond a avut loc în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală, prin cererea scrisă a inculpatului, care a declarat că, recunoaște vinovăția și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată.

Adică, căința sinceră a inculpatului se dovedește pe deplin, iar interpretarea extensivă defavorabilă a legii penale este interzisă.

Totodată, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiat argumentul acuzării în privința liberării inculpatului de către instanța de fond, or, Serviucov S. nu face parte din categoria persoanelor care cad sub incidența prevederilor art. 12 al Legii nr. 210 din 29.07.2016, iar procedura de aplicare a amnistiei față de persoanele inculpate este reglementată de art. 2 aceleiași Legi, unde se indică expres că, procesul penal încetează la faza de judecare a cauzei, dacă sunt întrunite condițiile expuse în prezenta lege.

În circumstanțele relatate supra coroborat cu prevederile Legii nr. 210 din 29.07.2016, instanța de apel a conchis că instanța de judecată incorect i-a aplicat inculpatului pedeapsa, iar ulterior l-a liberat de la executarea acesteia, urmând doar să înceteze procesul penal în privința lui, conform prevederilor art. 2 din Legea amnistiei.

De asemenea, instanța de apel a conchis că cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 148 lei, urmează a fi suportate de către stat, or, solicitantul efectuării acesteia a fost OUP al IP Cahul.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar procurorul, care, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea neîncasării cheltuielilor judiciare, cu menținerea sentinței primei instanțe, prin care s-a dispus încasarea de la inculpat în beneficiul statului a sumei de 148 lei, ce constituie cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. 172/896 din 17.05.2012, deoarece apelul a fost greșit admis, invocând că, sentința a fost contestată de către partea acuzării doar în partea stabilirii pedepsei inculpatului, iar instanța de apel urma să judece apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.

Conform art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile obligatoriu se face din contul bugetului de stat la momentul dispunerii și efectuării lor. Iar ulterior, la finisarea procesului penal, se solicită restituirea acestor cheltuieli statului, cheltuieli care au fost suportate din cauza comiterii de către inculpații a infracțiunilor.

Orice prejudiciu cauzat fie persoanei fizice/juridice sau statului trebuie să fie reparat.

Recurentul pledează pentru schimbarea atitudinii vizavi de instituția procesuală - cheltuielile judiciare și restituirea acestora, deoarece cu așa viziuni a instanței de apel, judecătorii și procurorii ar putea rămâne fără salarizarea.

Potrivit art. 227 alin. (1), alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală, (1) *Cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.* (2) *Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.*

Conform art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, *cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului.*

Cheltuieli legate de efectuarea expertizelor judiciare sunt cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală - expertiza judiciară.

Totodată recurentul menționează că, la soluționarea chestiunii cine suportă cheltuielile respective, trebuie soluționată reieșind din prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, care pe prim plan le pune pe seama condamnatului, responsabil de aceste cheltuieli. Și doar dacă condamnatul nu este în stare, din diferite motive, invaliditate, incapacitatea juridică etc. cheltuielile sunt trecute în contul statului.

Astfel, instanța de apel, odată ce a hotărât să respingă solicitarea procurorului de a încasa de la inculpat cheltuielile judiciare, în dispozitivul deciziei nu s-a expus în acest sens.

Totodată, instanța de apel deși a casat sentința integral, potrivit dispozitivului deciziei nu a adoptat o altă soluție cu privire la cheltuielile judiciare, deși potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 14), 397 pct. 5), 416 Cod de procedură penală, era obligată să facă acest lucru.

Astfel, instanța de apel, în speță nu a soluționat corect chestiunea legată de cheltuielile judiciare.

Prin urmare, decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, temei pentru recurs prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Codul de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Precum a fost menționat supra, acuzatorul de stat își întemeiază recursul său în baza temeiul de drept prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Colegiul penal constată că temeiul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Colegiul penal reține că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanța de apel, precum și cu soluția adoptată în partea casării sentinței și dispunerii încetării procesul penal în privința lui Sevriucov S. în temeiul art. 1 și 2 al Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de

la proclamarea independenței RM, manifestându-și dezacordul cu neîncasarea în beneficiul statului din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. 172/896 din 17.05.2012, menționând în acest sens că, apelul a fost greșit admis, deoarece sentința a fost contestată în partea stabilirii pedepsei inculpatului, iar instanța de apel urma să judece apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.

Motivul recurentului, precum că instanța de apel incorect nu au dispus încasarea de la inculpat în folosul statului a sumei de 148 lei, care sunt cheltuieli suportate la realizarea expertizei medico-legale privind stabilirea stării de ebrietate, este neîntemeiat.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală).

Alineatul (2) a normei citate, stipulează că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

De asemenea, potrivit art. 227 alin. (1) și (3) și 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Totodată, cheltuielile judiciare sunt suportate de inculpat sau sunt trecute în contul statului.

Prin urmare, Colegiul penal reține că, instanța de apel corect a casat sentința primei instanțe inclusiv și în partea încasării de la inculpat a cheltuielilor suportate pentru realizarea expertizei medico-legale, or, plățile necesare întru efectuarea acesteia urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Cât privește alegațiile recurentului cu referire la faptul că, *apelul a fost greșit admis*, deoarece sentința primei instanțe a fost contestată de către partea acuzării doar în partea stabilirii pedepsei inculpatului, Colegiul penal menționează că, potrivit art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.*

Prin urmare, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului părții acuzării și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că nu a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale prescrise la art. 414 - 418 Cod de procedură penală, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 iulie 2017, în cauza penală în privința lui *Sevriucov Serghei*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 decembrie 2017.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti